

TELEGRAPFULU ROMANU.

Telegraful este de două ori pre septembra:
Dumneasă și Ioi'a. — Prenumera-
tia se face în Sabiu la expeditorul
foică preafă la c. r. poste cu banii
gata prin scrisori francate, adresate către
expeditură. Pretinul prenumerației pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ea
pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 15. ANULU XIX.

Sabiu, în 21 Februarie (5 Martie) 1871.

Cuventarea

rostită de P. Vicariu archiepiscopal protosincelul N. Popa, cu ocazia serbarei parastasului pentru fundatorul Em. Gojdu.

„Să facem binele să nu slabim; ca la tempul său vomu seceră neostenindu. Deci dura pâna cându avemu tempu, să facem bine către toti, să mai vertosu către ai nostri cei de-o credintă.“ Apost. Pavelu către Galat. c. 6. v. 9, 10;

Avemu înaintea noastră, evl. crestini, un actuar de binefacere, al cărui saptitoriu și castigă merită mari, titluri indioce de recunoștință și multumire din partea bisericii și națiunii noastre.

Si cu totu dreptulu; căci cine nutresce pre cei flamândi? cine adăpa pre cei insetati? cine imbraca pre cei goli? cine cercetădea pre cei inchisi în temnitie? cine ajuta pre veduve și pre seraci în lipsile și neputințile lor? cine mangaie pre cei întristati și necăjiți? Au nu facerea de bine, milostivirea și milostenia? — Inveniatu a creștinăscăne invatia: ca fundamentul tuturor datorintelor este iubirea; ieră spost. Pavelu dice: „ca sfersitul celu mai de pre urma alu evangeliului lui Cristosu este: iubirea din inima curată, din conștiința buna, și din credintia nefatiarita.“ I. Timot. 1. 5. Inse cum pote și ore iubirea curată și nefatiarita, déca nuse arăta prin sapte către deaproapele? S. Ioanu evang. dice: „De are cine va avută lumei acesteia, și vede pre fratele seu avendu lipsa, și 'si inchide inim'ea sa decătra densulu, cum remâne dragostea lui Ddieu intre densulu? Fiii mei — adauge mai departe — sa nu iubim cu cuventulu, ci cu saptă și cu adeverulu.“ I. carte sobor. 3—17. 18. — Este deci invederatu, ca facerea de bine este unul din cele mai alese moduri, prin cari iubirea noastră către aproapele se descopere și se aduce la ivire, este ună dintre cele mai alese virtuti creștinescă.

Dara sa privim lucrul, evl. crest., și din alte puncte de vedere, și sa vedem, ca binefacerea este sărăie de lipsa și folositore nu numai pentru celu ce se impartesesc de ea, ci și pentru celu ce o seversiesc insusi, și ca ea în adeveru e o condiție esențială a societății omenesci. Eau să ne examinăm numai pre noi insini. Cine suntemu noi? Află-se ore omulu într'o stare de asiā, incătu sa păta dice, ca elu nu aru avé nici o lipsa de ajutoriul streinu? Nici decum! Din contra, noi lu vedem pre omu, ca elu, decându se nasce și pâna cându mōre, e avisato neintreruptu la ajatoriu altoră, aterna dela altulu, incătu de sine singuru, adeca siesi lasatu, nu pote sa existe. Elu intra în lume, și de i aru lipsi ajutoriul streinu, nici o dă nu aru doră vială lui; cresco după aceea și ajunge la versta de barbatu, și și atunci lipsile și neputințele i suntu miliōne; devine mai pre urma la batranie, neputințele i se insultescu și inimiescu. Vedi dara o omule! ca nici o stare a vietiei tale nu este, în carea sa poti dice, ca tu nu ai fi avendu nici o trebuință de binefacerea altoră? — Dara déca altulu pre tine te springesce în lipsile și neputințele tale, tu ore sa nu ai încădatorintă, ai face lui aseminea? Au dōra ti se pare, ca tu ai avută lumei acestei, și pentru aceea te ingamzezi? Au dōra ti se pare, ca tu esti inveniatul lumei, și pentru aceea te mandresci? O, desiratiană omenescă! Dara cum de nu-ți aduci aminte, ca nici bogăția, nici sciinția, nici unu daru altulu, din căte le ai, nu le ai dela tine ci dela altulu? „Ce ai, ce nu ai luat?“ dice apost. Pavelu „și déca ai luat, ce te falești, căcăndu nu ai fi luat?“ I. Corint. 4. 7. — Ore cum de nu eugeti, cătu de lesne le poti perde, și se potu luă ierăsi indereptu, că dela unu nevrednicu, tōte căte le ai avut? Au nu scii ca totu același apostolu mai dice; „celui ce i se pare ca sta, sa ia sém'a, sa nu cada?“ Totu acolo 10. 12. — Si apoi ce vei face atunci,

bine 'ti va căde vediendu ca și altulu este rece către tine, precum ai fostu tu către elu? Căci seii bine, ca Cristosu a disu: „Ce vreti sa se facă voine omeniil, faceti și voi loru asemenea.“ Mat. 7. 12. —

Si ce sa mai dicu, pentru că sa aratu folosulu celu mare alu binefacerei, pentru celu ce o seversiesce? Sa ne aducem numai aminte de mangaierea cea mare, ce o lasa după sine binefacerea în susțitulu nostru. Au nu avuramu ocazie a ne convinge despre acăstă, de nenumerate ori? Ore-cine da numai unu pacharu de apa catorului — și cătă bucuria nu simte susțitulu nefatiaritu, ca a potutu face bine celu ostenu! Séu sa socotim numai, că sa tacu de resplătirea și binecuventarea parintelui celui crescă — sa socotim dicu, resplătirile insiloru confratiloru nostri celoru lipsiti, caroră le amu facutu vre unu bine; căci binele acestă mai pre urma sub deosebite forme de recunoștință se întorce și se revarsa insuși asupră nōstră.

Se intemplă, ce e dreptu, și inca pre adeseori, și din contra, — ca adeca tocmai acelă căruia i amu facutu mai multu bine: pre carele lu amu nutritu, l'amu imbracatu, l'amu ingrigitu și l'amu crescutu — tocmai acelă, dicu, mai pre urma, după cea trecutu deasupră necasulu, ne resplătesc binele cu reu, după cunoscutulu proverbiu: „Fa bine, si-ti astăpta reu!“ Si acăstă pre cine sa nu amarasca, pâna la susțitul? Dara în privința astorui felu de nesocotiti n'avemu deocătu sa dicem si noi cu alti multi: Nici unu grău fără neghina! — și sa ne multiamim cu cugetulu celu bunu, ce l'amu avutu facendu binele. —

Inse sa me oprescu acă, și sa nu me ducu mai departe evl. crest., căci și asiā me voi fi sbatutu pote pre multu dela scopulu, ce mi l'amu fostu, propus. Scopulu meu principalu este adeca, că de astădată, de și vorbindu despre binefacere sa nu me lasu mai afundu, sa nu me estindu la tōte partile și particellele virtutei acestei, că sa me marginescu numai pre lângă o singura saptă de binefacere, o saptă prospeta a unui fostu confrate alu nostru și fiu adeveratu și credintiosu alu bisericei și națiunii române, — și sa lasu, că prin espunere acelă că printre oglinda sa se oglindeze apoi insasi virtutea și meritele saptitorialui în integritatea și puritatea loru.

Ati cetea să audiu evl. crest., ca reposatul în Domnul Emanuil Gojdu, fostu jude la tribunalul suprem din Pest'a, carele 'si sfersi cursulu vietiei în anul trecentu, prin testamentulu seu, din 4. Noemvre 1869. și lasă tōta avereea sea miscătore și nemiscătore acelei parti a națiunii române din Ungaria și Transilvania, care se tiene de religiunea ortodoxă, că o fundație perpetua sub numirea de: „Fundatia lui Gojdu“; — și ca congregesulu nostru naționalu bisericescu din 1870, din privinția la meritele marelui și nemuritorului acestui fundatoru, prin conclusulu seu din siedintă IX. Nr. prot. 93, dispuse, că intru memoriea reposatului fundatoru în totu anulu la diu'a nascerei sale, adeca în 9 Februarie, sa se tienă parastasul pentru susțitulu densului, și sa i se celește testamentulu și biografi'a, în tōte bisericile din provinciile noastre metropolitana. Deci, acestă este scopulu să servitii dñeescu și alu rugătiunilor noastre celoru ferbinti de ostadi.

Si pentru că sa cunoscem mai de aproape insemnatarea fundației reposatului Gojdu, dati-mi voia evl. crest., că mai intai sa cetești punctele referitorie la acăstă fundație din insuși testamentulu reposatului. (Aci urmăză cetearea testamentului.)

Ati, audiu evl. crest. cuprinsulu fundației lui Gojdu din propriile cuvinte ale fundatorului?

Acum mai indoise-va cineva despre insemnatarea cea

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. ieră pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tieri străine pre unu 12 1/2 fl. anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întărea ora cu 7 er. și rău, pentru a două ora cu 5 1/2 er. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 er. v. a.

mare a fundației lui? Mai dice-va cine-va, ca saptă acăstă nu este o saptă maréția, rara, unică în șefiul său la romani din Transilvania, Ungaria și Banat, — o saptă, carea nomele fundatorului de sigur lu va străportă din generație în generație pana la cea mai adâncă posteritate?

Dara anumitu valoarea cea adeveră a fundației lui Gojdu, o potem cunoaște mai apriat din următoarele impregiurări, și oadecă:

I. Din sumă cea mare fundamentală, care a trece preste 300,000 fl. in susu.

O sumă acăstă fundamentală evl. crest., ce nu s'a mai auditu în temporile noastre, ba nici înainte de astă nici odata, la noi, și tocmai pentru aceea putem dice foră nici unu scrupulu: ca fundația lui Gojdu nu mai are parechia la romani din tierile amintite.

E pre adeveratul, evl. crestini, că binefacerea, că ori ce alta virtute, nu se judecă după mesură multimei, ci după măsură cugetului celui curat, a vointei celei bune. Acăstă o cunoscem din evangeliu despre veduvă cea seracă, carea numai doi fileri avendu, și pre acelă inca i a aruncat în visătoria bisericei; precănd că bogati cu resanetul aruncau mulți bani întrens'a. Si totu Cristosu a disu: acăstă vedeva seracă, mai multu a datu decătu celorlalți toti. Ore Gojdu nu a făcutu totu asiā, evl. crest.? Elu inca 'si aruncă totă avereea sa în visătoria bisericei și națiunii, prin fundaținea sa acăstă; deci și la elu totu același cugetul curat, totu aceeași vointă buna le află, că și la veduvă din evangelia. Astfelu fiindu lucrul putem si convinsi, ca fundaținea lui cea mare e menită a aduce că unu pomu roditoriu fructele cele mai salutare în venitoriu; ba inca mai multu decătu că unu pomu roditoriu, căci acăstă mai prură se usca și incetează de a mai rădi, — ieră fundaținea lui Gojdu va remanea pururea verde, și 'si va impărtasi cu imbelisugare fructele sale cele manose filora celoru lipsiti ai bisericei și națiunii noastre.

II. Ca reposatul în Domnul Emanuil Gojdu, fundația sa cea mare și o lasă anumitu pentru provinciile noastre metropolitana.

Scrim și aici, evl. crestini, că după inveniatură creștină facetoriu de bine nu trebuie să caute la fată, cându vră sa facă binele, — și ca precum iubirea deaproapelui trebuie să fie generală și neinteresată, asiā și facerea de bine. Si totu unu Gojdu nu aru si pututu lucră mai bine și mai în consonantia cu morală evangelică, de căte cum a locratu. N'audiramai mai susu ce dice apostolul Pavelu: „sa facem bine către toti, și mai vertosu către ai nostri cei de o credintă?“ Tocmai asiā facu și Gojdu, evl. crestini; elu că unu român ortodox din Ungaria, și lasă fundaținea sa pentru confratii sei de unu sănge și de o credintă din provinciile metropolitana, al cărei a fiu credincios era și elu insuși. Pre lângă acăstă mai scrim inca, totu din cuventulu lui Dumnedeu, ca cei ce se află în mai mare lipsă, trebuiesc ajutoriți mai întâi. Apoi au nu e biserică noastră cea mai seară și lipsită, despătuită fiindu de tōte averile sale cele numerose de mai nainte, prin nedreptătirile temporilor de trista memoria? Unde e norocirea, că și altii dintre ai nostri daruili cu avari mai rare și duravere sa fi facut că Gojdu, său sa imitate celu pucinu în venitoriu pre unu Gojdu, în privința acăstă.

III. Ca fundația sa lui Gojdu e menită în linii prima pentru studintii și lipsiti și cu purtări bune.

Nu amu lipsă, evl. crest., sa leaudu în multe

cuvinte și intențiunea acăstă a fondatorului. Se dice, și cu totu dreptulu, că venitorul unei națiuni este junimea și cu preferința cea studiosă. Acăstă este chiamată a promova cultură natională în toți rami, și a respondi radiele ei binefăcătoare în toate părțile locuite de români. Dara scopul acestă cum săru pută ajunge fără de midiloc? Națiunea că și biserică nostra, nu au inca norocirea de a se află într-o puștiune, încătu să păta dispune preste midiloc mai consideravere materiali; căci ele fiindu subjugate și impilate până mai ieri alătă ieri, perdura și ce avura. E necesar deci, e imperativu, dicu, că cei privati, daruili cu averi dela Dumnedieu, sa le vina într'ajutoriu și sa le usiurădie operă cea grea.

IV. Ca fundația lui Gojdu e menită în lini'a adouă și pentru preotii și șيفتatori ai noștri și ei lipsiti.

Chiamarea cea înalta și grea a preotilor și invetigatorilor noștri, precum și subsistința loră cea de tota misera, credu că suntu eu multu mai bine cunoscute, de cătu că sa mai facă trebuintă de a vorbi acă mai pre largu de-pre ele. Obiectul acestă de alintinție se desbatu destule ori și se desbate și adi în congresul nostru naționalu bisericescu, și sinodele noștre, în foile periodice naționale și prezentindeni, în cătu nu credu sa se mai afle vre unul, carele sa nu recunoșca necesitatea cea mai urgentă pentru imbonatările sörtei acestor doi factori însemnati ai bisericii și națiunei.

V. Ca fundația lui Gojdu e menită în lini'a a trei'ă și pentru acoperirea speselor noastre și a oricăroru cause bisericești naționali.

Cătu de mari și multe sunt greutățile, ce le întimpină la deosebitele noastre afaceri bisericești naționali, din lipsa midilocelor spre acoperirea speselor necesarie, inca ne este indeobse cunoscutu. Că sa tacă despre altele amintescu acă nu mai despre spesele congresului și ale sinodelor noastre eparchicali. Cuprindu deci o mare binefacere pentru noi, și despuseiunea acăstă inteléptă a fondatorului.

Iată deci momentele cele mai însemnate, din cari că dintr'unu tablou putemu cunoșce valoarea cea adeverata a fundației lui Gojdu, binele celu mare și nepretiuveru, ce ni-lu facă elu noue prin fundația acăstă, carea nu se pote mai bine compară, de cătu cu o comora fără de fundu, cu una isvoru nedescaveru! — precum și iubirea cea înfocata, cugetul celu curat, înimă cea buna și meritile cele mari ale aceluia pentru biserică și națiunea sea.

Nu amu inca la mâna biografi'a reposatului în Domnul Emanuil Gojdu, evl. crest.; dara în căte mi este mie cunoscutu, acestu mare fondator s'a nascutu în Oradă-Mare, din parinti negoțiatori. După absolvirea scolelor mai târziu în locul nascerei, și continuă studiile la universitatea din Pest', mai cu seama sub patrociniofui fericitului negoțiator de acolo, Atenasiu Grabowsky, unul dintre a cei confrati ai nostri macedo-români, cări multe bunatati ne facura, decăndu sörtea cea vitrega și aruncă în partile noastre. Gojdu și adună avereala sea cea mare prin propriile sudori și ostenele, și prin o crutare inteléptă, din tineretie pana la moarte. E de însemnatu, că Gojdu, de să crescu și să petrecu mai târziu viața sea în Pest', între elementele strene, departe de români, — totuși nu alunecă, ci să lasă avereala cea mare pentru biserică și națiunea să. Impregiurarea acăstă, evl. crest., precum și aceea, că elu inca nu multi ani înainte de moarte-i, și descoperi cugetul despre acăstă fundație catre amicii sei, dovedescu destul de chiaru, că Gojdu totu deună a simtitu și cugetul romanesce. Casă lui, în midilocul elementelor strene, a fostu în adeveru creștină și româna.

Evlaviosiloru creștini! Faptele suntu, după cari se judeca omulu; și faptele lui Gojdu, de să nu le scimă pre tōte, dara judecăndu după acăstă unică, fundația sea, carea le precumpărăște pre tōte — ne impună cea mai strinsă daru și placuta datorintă de pietate, venerație, recunoștință și multiemire către acestu mare facetoriu de bine alu nostru, — cări se voru și pastră în inimile noastre acum și pururea, și în vocii vecilor! Aminu.

Eveneminte politice.

Cestiunea artileriei hovediloru a provocat o discussiune infocata în dietă Ungariei, carea s'a terminat deocamdată cu negarea artileriei acestui felu de trupe.

Abia trecutu preste discussiunea acăstă și "Reform" din Pest' recomandă fortificarea cetăților sorori Buda Pest', intocma după cum e fortificatul Parisulu. Întemplarea acăstă provoca în ori care omu cugete, cări lu duco la o presupunere, că motivele diuariului "Reform" suntu nisice presimtiri de eveneminte mari, produse de schimbările cele mari din occidentele Europei, urmări, cări nu voru ramăne fără de asi arată preste multu sau preste puținu timpu efectele și în orientulu europeanu.

Precăndu se intempla aceste dincăci de Lait'a, dincolo, diuariile nemtiesci cu tendinție germană și se silescu a erătă pericolii ascunsi în program'a ministeriului celu nou de acolo; diuariile slavice, în mare parte se arata din ce în ce mai impacabile cu regimulu celu nou și cu intențiunile lui; dincon-

tra și pâna la unu gradu, diuariile unguresci în consonanță cu cele germanistice nu vedu decătu periculi.

Seirile din Vien'a ni spunu despre tienerea unei adunări a partidei germano-austriaco. Decisiunile acestei partide pare ca voiesc să aducă o schimbare în sistemulu domnitoru în imperiu. Partid'a a luatua asupra sarcin'a de a lucră pre cale constitutionale la delaturarea de legati unioru și o apropiare intimă a imperiului (austriacu) de Germania.

Parisulu se astă în dilele trecute în agitație mare. Agitațieea su provocată de scirea ca prussiani voru intră în cetate spre a o ocupă cu put re armata. Ori cătu de energice a fostu încercările plenipotențiilor francesi la negocierea păcei între beligeranti, de a impede că intrarea, nemii au remas neclintiti prelunga acăstă pretensiune omilitoria penru francesi. Nemii o au pusă în cumpăna cu fortăreția Belfortu. Ori intrarea în Parisu, ori cederea Belfortului lângă Elsaszulu ancesatu la Germania. Fransesi au preferită a desertă și acestu pacharul de omilitia și a ramăne cu fortăreția numita. Mai multe diuarii europene și între aceste englescii prediciu, că acăstă ambiciune vana a nemtilor va condamna pre Europ'a la noue înarmări și pacea carea se face acum nu va fi decătu o pauza pentru pregătiri și mai înfricosante pentru unu resbelu nou și crâncenii între francesi și nemii, cări din urmă nu voru avea totu de unu Bismarck și unu Moltke în frunte.

Dupa diuariul oficial din Parisu nemii se vede că au intrat Mercuri în Parisu în numeru de 30,000 și avura de a ramăne în trensul pâna la ratificarea păcei. Unu telegramu de alaltaieri anunță, că Vineri au și inceputu nemii a desertă Parisulu. Pacea este dura incheiată și ratificată.

Pacea acăstă este facuta pre basele unor condiții cătu se pote de aspre pentru francesi: a cincea parte din Lotaringia cu fortărețile Metiu și Thionville și Elsasatu fara Belfort au sa trăca la Germania; Francia platesce cinci miliarde de franci, unu în anul 1871, celelalte în restimpu de trei ani; desertarea de trupe nemtiesci se incepe pentru Parisu și tienuturile apusene după ratificarea păcei; celelalte tienuturi se voru desertă după platirea miliardelor succese; trupele ce ramăne în Franția trăiesc pre societății acesei tieri; populația tierilor ancesate va capeta unu terminu spre a se decide unde voiesc să ramăne ancesata; prinții se eliberează numai decătu; administratiunea tienutelor ocupate de nemii se face decătra funcțiunari francesi sub comandanții trupelor nemtiesci. Acestea suntu condiții esențiale sub cari trebuie să se plece cerbicia Franciei.

ca omenii erau siguri pre averile și viatia loru!!! și nu se temeu ca voru fi incalcati de o invașie streină!!!. Este unu actu falsin adoptarea unei constituții pentru care englezii și au versat trei seculi sânge și pentru care noi nu amaversat nici o sudore...,

Sa respundemai întâi relativ la literatură naștră națională: Trebuie să fimu justi, să observăm cu scrupulositate deca mersul literaturii noastre este unu faptu anormalu în viața literară a poporelor; deca celelalte popore civilizate au debutat în carieră literiloru alintarea de cum debutam, și numai după ce vomu constată în modu siguru acestu faptu, atunci vomu potă dico cum-ca este falsia calea ce amu luat. Pentru acestu scopu sa luăm exemplul datu de D. Maiorescu. D-sea aq disu: francesii au literatură loră națională, ce ne folosesc nouă că sa o imită? vomu avea totdeună o formă daru nu unu fondu literar. "Pentru a intielege cătu e de ne exactă acăstă assertiune sa observăm fazele prin care trece literatură francesă. Pre căndu Francia este din intunecul evului mediu cu superstițiile religioase, cu poemile epice ale troubadurilor fără nici o legatura, Itali'a străucea de unu sōrte mare lustru literar, Boccacio, Dante, Petrarca dejă incantase lumea prin prosa și poesiile loru nemuritoare. Ce se intemplă? Se intemplă ceea ce e naturalu sa se intemplă căndu suntu puse în contactu dōue popore ce nu au același gradu de cultura; ca Francia începe a imita, a copia cu o aviditate de poporul tineru pre strălucită Italia atâtă în frumusetile cătu și în defectele ei literare; sonetile lui Petrarca suntu cōrdele cele mai dulci pre care cauta fie ce poetu dorerile sale amorose; și Decamerone este

compilat fără rezerva de Margaretă de Bourbon etc. etc. Imitația nu se opresce numai la Itali'a pre căndu Rousardu și Pleiad'a voiesc să latinizeze limb'a francesă, alti scriitori imită literatură spaniolă, și acăstă epoca că sa dieu asiā de vasta imitație, este epoca de efervescentia și de consolidare a spiritualui francesu, este piedestalul pre care se construiește monumentul clasnic-literar alu nației francese. Cea întâi capo-d'opera alu clasicului Corneille (Le Cid) este unu subiectu și o imitație spaniolă, dar unde se vedu déjà trasaturi originale de primul genu a poetului francesu. Racine, Boileau și otilescu ideile loru la focalu literaturii Latine și Grece. Ce rezultă din acăstă imitație asiā de gresita după D. Maiorescu? rezulta că Francia nu si capeta numai o formă literară cum sa dicu, ci o literatură clasica originală a sea, și si stabilisce limb'a în unu modu permanentu. Din acăstă espunere pre scurtu, conchidem in unu sensu contrariu cu D. Maiorescu, că imitația este unu faptu normalu la o nație care a se dezvoltă de acum înainte, că este imposibilu de a se putea opri influența unei nații civilișate asupra altelui care este mai putinu, și ca succesulu nu este compromis prin aceea imitație de care bunul simțul naționalu și unu gustu mai perfectionat se desbraca cu incetul, precum deca ne este permisa comparationea: fluturul și aruncă căjă sea de larva ajunsu in stare de maturitate.

D. Maiorescu ne mai spune că de acea nu avemu omeni literati fiindu ca ne temem de invașie, finanțele suntu in rea stare etc., că dovedă aduce domnia loti Mihailu Sturz'a.

Regrelamu ca suntemu nevoiti a marturisi, că din punctul de vedere literariu, acăstă numai are

FOIȘIORA.

"Formă și fondu."

Sub acestu titlu gasim în "Curierul României" unu articulu pre care lu reproducem in tota estinderă lui:

Duminica in 7 Februarie amu asistat la întâia prelegeră populară in salonul universităției. (din Iasi Red.) Subiectul acestei prelegeri a fostu "forma și fondu" de Dlu T. L. Maiorescu.

Dnu Maiorescu — după ce au definitu formă și fondu, incepe a enumera o multime de exemple; și pentru că ele sa aiba mai multu interesu-élé suntu mai totu relative la tiéra noștră, — Nu vomu intră in o critica minutișoare a intregului discursu, fiindu că acăstă nu valoréza ostenel'a, ci ne vomu margini sereproducem mai întâi căteva idei a dlui Maiorescu mai principale, aplicate de D-nia sea la "forma" și pre urma ne vomu face și noi micile noastre observații.

Iată ce ne dice D-nia sea relativ la tiéra noștră: Este falsia calea literara ce amu luat, fiindu că imită literatură francesă și a unei alte nații cără i au trebuitu seculi de ferbere pâna au potutu sa si consolidă acea literatură. Pre lângă acăstă, mai este o cauza pentru care nu avem omeni literati: fiindu că finanțele suntu în rea stare, functionarii și pensionarii nu se platesc regulat, și fiindu că in ori ce momentu ne temem de invașie streină. Singur'a epoca literara au fostu epoch'a Domniei lui Mihailu Sturz'a, fiindu

De însemnelale politica sunu complimentele telegrafice intre imperatulu Germaniei si alu Russiei, pentru ajungerea la acesta pace.

Dietă Ungariei.

Siedint'a din 18 Februarie. Presedintele So m-s-i-ch deschide siedint'a de astazi a casei ablegatilor la 10 ore. Protocolul se cetește și aprobațea.

G. Stratimirovics urgează respunsul la interpellatiunile sele privitore la referintele turcesci din partea presedintelui ministrilor.

Trecendu-se la ordinea dilei, referéza Ign. Haydu din partea comisiiunei de petițiuni despre unu siru lungu de petițiuni, cari se refereau la dislocarea judecatorielor de nou insinuate.

Conformu propunerei comisiiunei decide cas'a, ca aceste petițiuni sa se asiedie in cancelaria casei, că deputatii sa le pote vedea la desbaterea proiectului de lege respectivu.

Dupa aceste trece cas'a la desbaterea specială despre bugetul ministeriului de cultu și instructiune.

Titul'a I. „Administratiunea centrale“ preliminata cu 261,800 fl. se cetește și votéza.

Titul'a 2 „Administrarea afacerilor de studiu“ Sub acésta titola se votara pre 1870 — 234,000 fl. de facia suntu preliminati 265,240 fl. astădara cu 31,240 fl. mai multu Comitetulu financialu recomanda cu privire la dovedile contineute in motivația ministeriala următoarele sume spre votare: Inspectori superiori districtuali de scola 28,200 fl.

K. P. Szathmary propune stergerea acéstei sume, căci inspectorii din cestiu preștă nu mai gimnasielor catolice de statu și in faptu n'au nimic de lucru.

Secretariul de statu Tanárky doresce sustinerea inspectorilor sup. cari au a privighiá asupr'a tuturoru gimnasielor; pentru vorbesce inca I. Schwarz contra S. Borlea și P. Hoffmann.

Votandu-se majoritatea aprobéza rubric'a.

Pentru inspectorii scoleloru popularie, propune comitetulu financialu a se vota numai 226.940 fl. in locul celor 228,940 fl. preliminati.

K. Tisz a se plange contr'a activitatiei unor inspectori, cari se pară ca nu au altu scopu decâtua a iritá si alitá confessiunile.

G. Varady accentua necesitatea introducerii de cărti mai bune in scóle.

Ed. Zsedény se alatura prelunga parerea lui Tisza. Inspectorii scolari sa insinuteze acolo scola comunale, unde de felu nu esista séu numai neindestulitoare, inse sa nu suprime scóle bune confessionale, dupa cum adese se intempla.

sensu in gura D. Maiorescu. Este tristu căndu cineva inimetu de o completentia, de o lingusire prea evidenta ce nu se poate calificá, voesce a mistificá pre auditori, falsificându istoria; intervertindu ordinea lucrurilor!! Este adeveratu ca scriitorii fac parte integrante din societate ce se reflectează in scările loru, dar nu este mai puinu adeveratu ca inspirationea, impulsulu unui scriitoriu nu tiene complu de positiunea sea materiala. Dece studiamu istoria scriitorilor eminenti vedem ca cea mai mare parte au vîntuitu in mediocritate, bă de molte ori chiar in miserie; si cu tôte aceste scările loru nu au fostu mai putinu perfecte si numele loru nu au fostu mai putinu ilustru. Mai multu de cătu acésta scriitorii absorbiti in subiectul de care suntu inspirati suntu nisce ființe parte care nu se occupa de cătu de lumea in care locuiescu eroii loru, séu in care planéza concepțiunile loru scientifiche. Pre căndu Itali'a se astă incalcata, degradata, cufundata in nenorociri, Ariosto scrie nemuritorea poema l'Orlando Furioso plina de veseli'a cea mai nebuna si de glumile cele mai scânteotore... Archimede din Siracus'a aprofundat in calcule matematice, nu simtiesce pre soldatii navalitori ce se introduc in camer'a sea spre alu ucide. Multi poeti francesi condamnati la guilotina in timpul revolutiunii francese se rogă la călări loru se le mai dea căte-va momente că sa finescă ultim'a loro cantare.

Care este inse dupa D. Maiorescu secolulu de florire literara la noi? Putinu au lipsit u că sa nu dică ca ceea ce la Greci este secolulu lui Pericles la Romani secolulu lui Augustu, la Frantesi secolulu lui Ludovic al XIV la noi este — secolulu lui Mihai Sturz'a!!.. Si pentru ce? Pentru ca om-

Dupa aceste se votéza sum'a ceruta.

Sub rubric'a „Comisiiuni de esamenu“ suntu 8100 fl. preliminati.

T. Vésey propune: Cas'a sa aviseze pre ministrul de instrucțiune, a nscrne căto mai ingraba unu proiectu de lege despre regularea esamenelor de statu la universitate si a academii.

Dupa o seură desbatere se primesce propunerea acésta.

Titul'a 5. „Institute de investimentu“ preliminata cu 231,285 fl. se cetește, cu ce siedint'a se si inchie la 2 ore.

Cuventarea

Deputatul român S. Borlea, tienută in siedint'a din 18 februarie a casei reprezentative ung. la desbaterea bugetului ministeriului de cultu și instructiune publica.

On. Casa! Mi-am supus ieri opinionea despre inspectorii scolari si scopurile pentru cari suntu ei; deci m'am sculat acum numai pentru ca dlu secretariu de statu Gedeon Tanárky, in discursulu seu de ieri n'vendu amabilitatea de asi aduce aminte si de vorbirea mea, face unele observationsi si afirma unele, pre cari nu-mi este iertatul ale trece cu vederen, cu atât mai vertosu, căci cele aduse de domnia sea stau chiar in contradicere cu datele positive.

A disu onorabilulu dnu secretariu de statu, ca intre români nici cu lamp'a nu s'a potutu gasi ómeni de inspectori scolari. Concedu ca déca cineva va cantă cu lamp'a unu obiectu, dar' totu atunci si va inchide ochii, si déca astfelu cu ochii inchisi din intemplantre dandu preste acelu obiectu, frososu ilu va incunjurá, — concedu ca nu va gasi acelu cantatul obiectu; (ilaritate;) firesce, pentru ca insusi vrea sa nu-lu gasescă. Nu este de lipsa, onorabile dle secretariu de statu, sa se cante intre români cu lamp'a ómenii calificati de inspectori scolari; se potu gasi atari pré usiora si fara de lamp'a; atât'a numai se recere, ca sa se cante cu bonu engetu si cu voia curata! Atunci lamp'a va fi cu totul de prisosu. Adeveratu ca astfelu de inspectori scolari si spre astfelu de scopuri, precum amarătatu in discursulu meu de ieri, intre români nu pré se asta, — esista insa o întréga legiu de barbati de specialitate pentru adeverat'a educatiune a poporului, incătu s'ar poté imprimi cu ei nu numai tôte districtele intre români, ci preste totu tôte din intéga Ungari'a si Transilvani'a; si fiindu ca prenumu vedu eu, dlu secretariu de statu si ministeriulu nu volesce a-i gasi pre aceia nici cu lamp'a, mi premitu dintre cei multi, si fara lamp'a a presentá aci vre o căti-va, pre cum sunt: Dem. Ionescu, Dr. Vasiciu, Dr. Maior, Dr. Sándor, cari din te-

nii erau siguri pre averile si viat'a loru, fiindu ca nu se temeu ca voru si incalzati de vre o invasiune streina!!!. Câte odata se emiu nisce idei asia de stranii, care frapeaza in unu modu asia de semnificativu pre fie cine, incătu comentarea loru ar face se perda din burlescul loru naturalu.....

Finindu apoteos'a Domniei lui Mihailu Sturz'a, D. Maiorescu urmăridu necontentu subjectulu „form'a si fondu“ se intorcea vorbi de constitutionea, care naturalmente nu poate se placă D-sale: „Englesii dice D-nia sea, au varsatu sănge secului întregi pâna ce au capatatu acésta constitutiune, si noi fără nici o sudore ne o arrogam.“ Strania argumentatione! Va se dica natiunile nu suntu solidare una de alt'a in privint'a progresului. Ceea ce au inventatul Englesii pre cole sciintifica, Germanii nu trebuie sa le admita. Pentru ce? Pentru ca pre inventorii Englesi iau constatul ani de labore, pre căndu pre Germani nu'i costa decâtul timpulu necesaru spre a intielege teori'a acelor inventioi. Natiunea frances'a si varsă singele cu abundanta in timpulu revolutiuniei celei mari; din aceea esperinti'a săngerósa se nasce următorea teorie: toti ómenii suntu egali inaintea legei. Celealte popore nu trebuie sa se admita si se aplică aceea teorie in guvernamentulu loru, trebuie ca fie care popor se repelezze sange: osele scene ale revolutiunii francese, că se ajunga la scelasiu resultat. Omenirea aru trebui sa se invartescă in acelasi cercu, generatiunile sa se succedeze un'a altor'a, fără a alegă generatiuniei succesișe tesaurulu de cunoșcientie capatape; si déca 'mi este permis a face deductiuni mai departate, fie care calatoriu la statele Unite trebuie no conținutu sa descopere calea spre Americ'a.

Tôte valunile au imprumutat un'a de la alt'a,

neretiele loru s'au ocupat totu in sféra educationei si au imbatrenit in aceea; — astfelu suntu mai departe: G. Popa, G. Cracovescu, cari suntu senatori consistoriali pentru scólele gr. orientale, si afara de acestia inca o multime, totu ómeni de specialitate; n'aveti decât sa vreti, si lips'a de individi apti a incetatu.

A mai disu dnu secretariu de statu si aceea, ca la comitatulu Zarandului nici pana astazi nu este constituutu senatulu scolaru. Sa me pardoseze dlu secretariu de statu; afirmatiunea dsalu nu este intemeiată, căci in comitatulu Zarandului senatulu scolaru inca de multu este înființat, si a fostu acolo de căteva ori si inspectorul scolaru; dar' inca este adeveru ca intre senatulu scolaru si intre inspectoru, din cauza lipsei de bunul tactu la acest'e, s'au nascuto unele frecări; asiā intraltele s'a intemplatu ca dlu inspectore scolaru dupo instructiune — nu sciu de la cine si de unde primita, a pretinsu că senatulu scolaru sa depuna juramentu cumca va observá legea despre instructiunea publica, — (Tanárky striga: Nu este asiā!) — sa faceti bine a crede ca este asiā; cându s'a intemplatu acésta si insumi amu fostu de facia; — (Tanárky si mai multi striga intrerumpendu: Nu este asiā!) — eu nu potu se sciu ca inspectorele scol. de la cine au primita acésta instructiune; in insasi lege astfelu de dispusetiune nu este; dar' de altintrele — pré slabă, forte seraca si preste mesura antipatica trebuie se sia o atare lege, la a cărei observare vré cineva sa constringa pre cetatiene priu juramentu.

Mi se 'mpare asiā dara ca dlu secretariu de statu Tanárky cându a pretinsu cumca in Zarandu senatulu scol. nici pâna astazi nu s'a formatu, n'a sciu cum sta lucrul, maear ca este secretariul de statu alu Ministeriului de instructiune publica; căci la din contra ar' trebui sa presupunu, cumca cunoscendu adeverat'a stare a lucrului, a vrutu sa seduca opinionea publica prin afirmarea contrariului.

Mai departe a afirmat dlu secretariu de statu, ca preparandu de statu din Deva este institutu romanescu. Acésta pretensione pe mine intr'adeveru m'a frapatu, căci me miru cum potu se afirme dlu secretariu de statu unu astfelu de ne-adeveru, pre căndu densulu trebuie sa scie bine că — abia căteva luni mai nainte — tandem aliquando — numi Ministeriulu unu romanu de suplinte substitutu la acea preparandia. Dlu secretariu de statu Tanárky si prin acésta afirmatiune, tocmai contraria positivului, n'a potutu atienti decâtua sa se duci opinionea publica. (Sgomotu)

A mai disu in fine dlu secretariu de statu si aceea, ca guvernul pentru ca a redicatu in Deva a preparandia de statu si inca dôga arie — nu sciu unde, intre ruteni, din partea natiunii magiare se

mai multu s'au mai putinu legislatiunea loru. Romanii, aceste maestri in juri-prudentia, pre băs'a căroru legi este stabilitu mai totu dreptulu moderat, suntu ómeni esperti de imprumutata de la cetățile grecesti, civilisate materialulu din care se compune cele 12 table, fundamentulu loru juridic.

Aru fi in adeveru curiosu că numai noi sa ne abatemu dela acésta lege a progresului.... Noi unu micu stomu din marele corp European de la care depinde totu fiitorulu, totu progresulu nostru nationalu, se ne incingemu biata nostra tiara cu unu muru chinediescu pentru, că scriitorii nostrii sa fie originali si institutiunile noastre sa fie indigene.

Este dreptu ca constitutionea nu este o haina tocmai potrivita pre tali'a nostra, daru acésta nu potrivire tinde a disparea din ce in ce; numai ómeni conservatori paru a nu se putea deprinde cu acésta haina ce cade pre umerii loru că manteale de plumbu din infernul lui Dante. Si apoi avemu noi legi indigene pre care sa le preferimconstitutionei Englese? Codulu Calimahu, este elu destulu de perfectu séu destulu de romanescu? poate regolamentul organicu de trista memoria, sub care viat'a si avearea cetățienilor era garantata contr'a invasiunii straine... Finindu nu potu a nu regretá ca D. Maiorescu vorbindu despre form'a si fondu, au negligatu prea multu fondul, fiind acum si totu deauna amagirea fidela a credintielor politice a tuturoru acelor'a ce regretă Domnia lui M. Sturz'a, ca pretiul chiaru de a falsifica lucruri deja constatate pre cale literara si scientifica...

facu imputatiuni caci impartasiesce pe nationalitati de astfelu de favoruri, Nemica mai us'oru decat a scapa de atari imputatiuni; dupa ce noi pre bine conoscem scopul preparandiei din Deva, posiblum — duceti-o de acolo, sie la Dobriteniu seu maoar unde aerea, si sa siti siguri ca nici o data nu o vomu reclamă! — "Amu auditu, ba amu si cettu ca guvernul are de cogetu a insintia si o Teologia comună de statu; nōne nici aceea nu ni trebuie, n'avemu lipsa de ea: noi avemu teologiele noastre si ne multiamu cu ele."

Intr'adeveru este lucru ciudat, ca guvernul ori ce ceremu de la elu ni denegă; ce nu ceremo de ce n'avemu trebuinta, ce respingem, acesa ni impune cu sil'a. Astfelu suntem si cu asiá-numit'a foia scolaria seu inventatorésca; n'a cerut'o nimenea, nu trebuie nimeui, n'o citesc nime, si regimulu redigendu-o si tiparindu-o pe spesele tierei, o trame la frundia si la ierba, — macar ca nincu nu-i are folosulu!

Fili buni si indorati a nu ni aruncă in capu, cu sil'a, ceea ce nu ni trebuie si nu ceremu, ba respingem, ci aveți amabilitatea d'ani acordă aacea ce noi rogāmu, de ce avemu trebuinta si de ce vremu sa ne folosim; acēst'a apoi = nu numai ca vom primi bucuroso, ci vomu resplati cu recunoscinta!

Atât'a este ce amu avutu a obsarvă dñi secretariu de statu Gedeon Tanárky la discursulu seu de ieri.

Romania.

La scrisoarea Domnitorului Romaniei mai reproducem si următoarele:

(Capetu.)

Prin urmare, deca a-si ave de datu vre-unu consiliu onor. interpelatore, acelu consiliu aru si că d-sea sa preciseze cogetarea sea: voiesce si d-sea sa puna in numele parlamentului, in numele representatiunei tierei, unu ultimatum principelui, precum principale intr'unu actu cu totulu intimu a pusu unu ultimatum opinionei publice? Voiti d-vostre se va ridicati mei pre susu de opinionea publica? Lasati că opinionea publica sa se pronuntie singura, paziti-ve d-vostre, datori aici in parlament de a stă in constitutiune, faceti trebile tierei arata-ve ca intr'adevaru sunteti insuflati numai, de binele publicu; lasati artificiele retoricei de care ve serviti pentru a aduce criticele d-vostre mai susu de cătu ministeriulu, precum asemenea feriti-ve de a adresă reclame dela tribuna de unu devotamentu suspectu, puneti-ve in contactu cu opinionea publica, si vedeti ca ceea ce voiesce tiéra mai presusudo de tote este legalitatea, dela principie si pâna la celu mai de pre urma aginte, pâna la celu mai de pre urma cetaianu. Ei bine, suntemu noi astadi in legalitate, cându discutāmu o scrisoare privata a principelui? Eu nu credu, si, deca voiti se ve convingeti si d-vostre de ali facetu b-ne seu reu, ridicându aci acēsta cestiune, ve voiu spune in putine cuvinte ce aveți sa faceti. D-vostre ati scrisu mai adese ori alegatorilor d-vostre, si ati scrisu multe, chiaru in contr'a principelui si prin urmare ati mai putea scrie multe insa, deca le veti scrie si despre faptulu de astadi, nu credu ca alegatorii d-vostre voru probă acēsta surprinsa parlamentara. Eu unu, declaru cătu pentru mine, ca, deca v'asi fi urmatu pre acēsta cale, nu speram se amu aprobarua alegatorilor meu, si de aceea de la incepulu nu amu primitu se iau respunderea asupra mea de a prejudecă o asemenea mare cestiune si aru si unu mare periclu cându noi astadi amu pune ultimatumul nostru parlamentariu, legislativu, in facita unu ultimu in aeru, aeronatecu, că sa dieu asiá si ne emu pune in afara de responsabilitatea ministeriale. Cum sa venim noi, cu tota gravitatea nostra de legiuitori si sa respundem la o expansiune de inima? Cum sa venim sa respundem la unu documentu din cele mai intime ale principelui? Voiti, in adeveru, sa puneti unu capetu intrigilor tierei in privintia guvernului personal?

Atuuci nu aveți de cătu sa ve apropisti pre tota diu'a pre teremulu principelor constitutionali; nu aveți de cătu sa faceti sa dispara acele deprinderi cari legă căte 2, 12, 24 pentru resturnare continue de guverne, (aplause). Dece ne vomu pune căte 2, 12 si 24, si, dupa capriciul nostru vomu pretinde sa se resolve cestinile constitutionali apoi vedeti ca tocmai noi cari suntemu chiamati ac-

pentru mantineres constituui, tocmai noi vomu si acei cari nu o vomu respectă.

Dloru amu declaratu dela incepulu si o re-petu, ca eu voi si pentru acea motiune, care si cu acēsta ocazie va rcsfi Mariei Sélé Domnului aceleasi declaratiuni sincere, ce amu facutu prin res-punsulu la discursulu tronului, ca represintatiunea nationale, pre teremulu constituui: totudeau'a va fi sincera si devotata: atat si nimicu mai multu.

Nu suntemu solicitati nici de guvernul M. Séle, nici de altu nimeni că sa esprimam alt dorintie de cătu acelea ce amu expresu atunci. Dérū numai la acēst'a voiu rugă sa se marginăseca tōte espressiunile cugetărei nostre de astadi, căci la acēsta cugetare Mari'a Sea a respușu ca va tiené totudēun'a séma de cerintele legitime ale poporului. Sa asteptāmu dérū pre Mari'a Sea sa studie diferitelo cerintie ale poporului, si atunci va vedē capoporulu nu se ocupă de metafisica politica, nici de abstractiuni parlamentarie, ci ca poporulu cere lumin'a, instructiunea, dreptatea si egalitatea. Pre acestu teremnu, domnilor, o apropiare este naturale intre representatiunea nationale si principie. Nu ceremu dela Mari'a Sea alt'a de cătu că, in imprejurările in cari se asta patri'a nostra, sa nu ne lase asiá, in cătu sa credem ca a fostu numai unu aventurieru pre tronulu Romaniei. Nu potu se admisu acēst'a unu singuru momentu pentru unu principie, care are o educatiune distinsa, care a apartinutu alta data acelei mari nationalităti europee, care astadi a cästigatu o poziune asiá de eminenta pre teremulu luptelor materiali. In asiá impregiorări, eu credo ca, deca acestu parlamentu aru esprime Mariei Sélé convictiunea sea profunda ca constituui in tōte părtele ei, este legalitatea cea mai stricta, de care poporulu si represintatiunea sea voru sa se tienă, atunci credu ca Mari'a Sea va esprime intr'nu modu solemn, — nu dicu ca scrisoarea este autentica seu apogrifa, — dérū va responde ceea ce credu ca trebuie sa responde in fat'a represintatiunei nationale, inimatu de unu spiritu de nationalitate si libertate — de acelu spiritu, care este inimata intrég'a camera, — Mari'a Sea va simti inim'a sea inarmata si incuragiata, că sa pasiesca pre calea care astadi o doresce natiunea.

Dloru terminu spunendu-ve o dupa urma opiniune: ca, deca d-vostre astadi imputati principelui ca si a expresu cugetarea sea, me temu că māne principale sa nu impute ca d-vostre nu ati expresu opinionea tierei; tiéra voiesce pacea legale, constituui; tiéra s'a deprinsu de a nu intrebă nationalitatea principelui; acēst'a este unu progresu constitutionale de care eu me felicitu. Putienu pésa tierei de a scă in ce comerciu de idei se asta principie, destulu numai că principale sa fie in legalitate si sa tienă séma de cerintele poporului! Dece amu face altufeliu, amu lucră in contra simtiemintelor tierei.

Sa facem abstractiune de metafisica politica, de abstractiuni constitutionali; sa ne punem in litera, in cadrul esactu alu constituui, si atunci d-lor, vomu ajunge si noi a puté dice consiliarilor Marii Sélé ca in adevaru, cându ei au profesat unu viu sentiment de respectu pentru constituui, cându au credutu in eficacitatea constituui, cându au abandonat sentimentele, traditionile anti-constitutionali ale amicilor dñi Dimitrie Ghic'a Comanescianu, atunci constituui nostra a inceputu de a si pentru ori cine o utopia. Dloru, utopia va fi din parlea acelor'a, cari aru voi sa substitue alte institutiuni constituui, si alte combinatiuni politice de cătu cele de astadi.

Sa lasam că utopie sa nu fie amicii libertatilor si ai constitutionalismului, ci utopici sa fie cei ce voru se surpe constituui si se piérdia tronulu sub pretestu de alu aperă. (aplause).

Se cere inchiderea discussiunei.

D. P. Gradisténu o combate.

D. Al. Lahovari o sustiene.

D. Ioanu Bratiannu reclama sa nu se inchida discussiunea, căci suntu mai mulți, intre cari si d-sea, cari au cuventulu si voru sa vorbescă.

Discussiunea, puindu-se la votu, se inchide.

Se pune la votu cu apel nominal motiunea dñi Cogalnicianu si se primeșce cu 92 voturi, contra 8 — dd. Anton Arion, Const. Caramaliu, N. R. Balanescu, Teodoru Dobrescu, Eugeniu Ghic'a, Al. Sichleanu, Radu Michaiu, N. R. Locusténu — si 6 abstineri.

Siedint'a se suspende pre 10 minute.

La deschidere urmează cestiune personale intro d. N. Ionescu si N. Blaremburgu.

D. Blaremburgu relevă atacurile ce i s'a adusu cu cuvintele de artificiuri oratorice, si arăta ca tocmai d. Ionescu a facutu artificiul d'a nu vorbi in cestiune si a votat inchiderea discussiunei spre a nu lu lasă sa mai vorbesca si sa responda dñi ministru. Apoi demonstră ca d. Ionescu, care a votat contra dñi streinv, s'a asociat en actele multor guverne, tasate de camera de iliberole, ca d. Ionescu nu scapa nici o ocazie in care se manifeste omagie către tronu, către picioarele tronurilor si ale principilor, amintindu ca d. Ionescu in siedintele secrete era cu totulu de alte idei de cele manifestate adi, că o columba.

D. N. Ionescu declară ca n'a votat inchiderea discussiunei, cătu pentru constituui, a votat-o in sinceritate si pâna adi n'a esită din ea.

D. Aristide Pascalu indica ca d. N. Ionescu are rancune cu d-sea din constituanta si ca tocmai d. Ionescu, liberu si independinte, se mira ca si d-sea e liberu si independinte de d. Blaremburgu. D. Ionescu a fostu insarcinat a redacta propunerea ce s'a votat. D-sea a vorbitu spre a prepara spiritele pentru primirea ei. Ei bine, d. Ionescu vine si lu combate. Cine e mai sinceru.

D. N. Ionescu respondă ca n'a fostu siedintia secreta, ci o consultatiune intre deputati camerei, si ca in aceea siedintia d-sea n'a disu unu cuventu macaru.

D. Pascalu. Ati primitu a fi in comisiune si ati adoptat propunerea.

D. Ionescu termină spindu ca in siedintia a disu ca deca Domnul nu vrea se mai stea, noi nu putem so lu mai tienem.

Incidentele se inchide.

D. ministru de finanțe röga pre camera a luă de urgintă in desbatere proiectele de lege presente in siedint'a precedinte.

Siedint'a se ridica.

Varietati.

** List'a civilă. Se petrece in acesta momentu in Angleteră unu evenimentu neauditu, cându se găndesc cineva la respectul Anglesului pentru suveranii sei si la adorationea cu care i inconjóra. Principés'a Luis'a, un'a din fiicele reginei, se marita. Parlamentul va avea a i votat o donatiune. Insa contribuabilii se improtivesc si discută. Sântenia brahmanica a coronei este incoltită! In centrul cele mari electoralii se fac meetinguri, cetătienii intréba pre candidatii loru asupr'a portărei ce voiesc a tinea. D. Forter la Bradford, d. Stansfeld la Halifase trebuie sa emita declaratiuni si sa se silsesca a gasi responsuri, dându totu deodata satisfacere cerintelor comitentilor loru si rigorismul monarchical alu lomei oficiale.

Principés'a nostra, dicu alegatorii, se căsătoresce cu unu mărcisul bogatu intre toti bogati. Pentru ce déru o dotatiune?

Apoi pre nesimtite cugetările se intorcă spre Regin'a ea insesiua. Londra se plângă. Veduvei principelui Albert ii place o retragere funesta pentru interesele capitalei: comerciantii dñi la Londra sunu obicinuiti cu splendorele traditionale ale unei emisii lusos; ei vedo doliu prelungindu-se si se intréba: pentru ce o lista civilă de 9 milioane?

Cestiunea este dar pusa.

List'a civilă este pusa in discussiune in vechia Angleteră. Ce semnu alu timpului!

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de parochu in Comun'a gr. or. Leschi'a Districtulu Cetătiei de péira (Kovár vidék) se deschide prin acēst'a concursu.

Emolumentele cu acestu postu suntu.

1.) Dela 95 capi de familie dela fie-care o fereala curcuridui nesfarmatul si 20 cr.

2.) Venitulu dela Epatrafisru.

Doritorii de a ocupa acestu postu voru aveasi astere-ne concursele loru provideci cu atestatele necesarie in intelelusul statutului Organicu § 121 a Scăunulu Protopresiteratu celu multu pâna la 7 Martiu a. c. in Leschi'a. Leschi'a in 7. Februarie 1871.

Comitetul Parochialu din locu.

Cu scirea si invocarea mea.

Ioanu Greblea.
Protopresbiter.
(15-4)